

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 1099899345
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1099899345.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v právnej veci žalobcu: TRIDO, s.r.o., Na bránkach č. 3, Blansko, Česká republika, IČO: 65 278 151, práv. zast. JUDr. Petrom Poláčekom, advokátom, Dlhá ulica 2039/6, Banská Bystrica proti žalovanému: AXO, s.r.o., Bratislavská 57, Senec, IČO: 31 449 638 (predtým SCHRAMKO spol. s.r.o.), o zaplatenie 10.077,79 EUR s príslušenstvom (predtým 303.603,60 Sk), o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 64Cb/37/1999-706 zo dňa 28. augusta 2019 , takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 64Cb/37/1999-706 zo dňa 28. augusta 2019 p o t v r d z u j e.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 64Cb/37/1999-577 zo dňa 26.02.2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.643,70 EUR spolu s 22 % úrokom z omeškania a od 27.4.1999 do zaplatenia istiny spolu so sumou 1.434,10 EUR, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne rozhodol, že žalobca je povinný vrátiť žalovanému plnenie podľa kúpnej zmluvy zo dňa 26.8.1998 do troch dní po splnení všetkých povinností uložených žalovanému. Zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací rozsudkom č. k. 2Obo/16/2015-605 zo dňa 23.6.2016 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.434,10 EUR zrušil a v tejto časti vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a vo zvyšku

napadnutý rozsudok potvrdil. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie po doplnení dokazovania dospel k záveru, že žalobca si uplatnil právo z väd tovaru podľa § 428 ods. 1 Obchodného zákonníka. Na podklade znaleckého posudku č. 85/2005 zo dňa 12.7.2005, odborného stanoviska znalca IX., PhD. a vyjadrenia A. K. uzavrel, že vada dodaných vyrovnávacích rámp žalobcovi spočívala v ich nevhodnom konštrukčnom riešení, pričom však nebolo preukázané, že by žalobca neodborne zasiahol do konštrukcie rámp. Odvolací súd uvedeným rozsudkom napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo veci väd tovaru a vrátenia plnení po platnom odstúpení od zmluvy potvrdil a v sume 1.434,10 EUR, týkajúcej sa uplatnenej náhrady škody rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko v tejto časti nebol rozsudok riadne odôvodnený. Rozsudkom č. k. 64Cb/37/1999-641 zo dňa 22.5.2019 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.434,10 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.7.2019. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 64Cb/37/1999-167 zo dňa 21.2.2005 ustanovil v konaní znalca z odboru strojárstvo - odvetvie dopravné zariadenia a zdvihadlá, Ing. Karola Chorvátha, Hlaváčikova 8, Bratislava. Uznesením č. k. 64Cb/37/1999-235 zo dňa 30.6.2006, právoplatným 23.10.2008 súd priznal znalcovi A., odmenu za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 606,55 EUR, pričom uvedená odmena bola vyplatená zo štátnych finančných prostriedkov na účet znalca vo výške 606,55 EUR. Žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť sumu 606,55 EUR za znalecký úkon na účet Krajského súdu v Bratislave a žalobcovi súd vrátil zálohu za znalečné vo výške 331,93 EUR prostredníctvom učtárne Krajského súdu v Bratislave. Krajský súd v Bratislave ďalej uznesením č. k. 64Cb/37/1999-704 zo dňa 28.8.2019 priznal znalcovi Ing. Karolovi Chorváthovi, PhD., Bratislava, odmenu za vypracovanie odborného stanoviska č. 1/2009 vo výške 99,60 EUR.

2. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p., § 128 O. s. p., § 262 ods. 1 C. s. p., § 470 ods. 1 C. s. p., článok 4 ods. 2 C. s. p. a uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaný bol v konaní neúspešný a štátu vznikli trovy konania spojené s vykonávaním dôkazov rozhodol, že štát má právo na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v súlade s ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Krajský súd dospel k záveru, že je potrebné aplikovať základný princíp uvedený v čl. 4 ods. 2 C. s. p. a priznať štátu nárok na náhradu vzniknutých trov. Priznanie tohto nároku štátu si súd prvej inštancie volí ako normu, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva C. s. p. tak, že jej výsledkom bude rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, priznávajúcich v doterajšej súdnej praxi štátu nárok na náhradu vynaložených trov konania. Vzhľadom na absenciu úpravy trov konania štátu v C. s. p., krajský súd aplikoval ust. § 262 ods. 1 a § 259 C. s. p., nakoľko štátu vznikli trovy konania v súvislosti s dokazovaním. O výške uvedeného nároku rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. vyšší súdny úradník po právoplatnosti uznesenia.

3. Proti uvedenému uzneseniu sa v zákonom stanovenej lehote odvolal žalovaný, ktorý v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci. Poukázal na čl. 1 Ústavy SR, ďalej na čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a uviedol, že každý má právo aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Ďalej poukázal na čl. 6 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná. Ďalej namieta úvahu súdu, či vôbec znalecký posudok bol potrebný, napriek tomu však súd znalecký posudok nechal vykonať, avšak tento slúžil na preukázanie skutočnosti, ktorá v konečnom dôsledku nebola podstatnou a rozhodujúcou pre meritórne rozhodnutie súdu. Namieta, že uvedené trovy, ktoré vznikli neefektívnosťou a nehospodárnosťou súdu má znášať žalovaný. Ďalej v odvolaní poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie do dnešného dňa nerozhodol vo veci samej. Súd konal neprimerane dlho, so zbytočnými prieťahmi, zavinil tento protiprávny stav a po viac ako 10 rokoch si pýta náklady na zaplatenie poplatkov. V tejto súvislosti namietol materiálnu stránku rozhodnutia a vzniesol námietku premlčania. Odvolateľ žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že štát nemá nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne dňa 27.01.2020 vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že dôvody, ktoré

uviedol žalovaný v podanom odvolaní sa nezakladajú na pravde, sú nepresné a neúplné, zavádzajúce. Podľa názoru žalobcu bol to žalovaný, ktorý od samotného počiatku, a to ešte aj pred podaním súdnej žaloby robil rôzne obštrukcie, na základe ktorých sa snažil vyhnúť, resp. oddialiť akékoľvek plnenie voči žalobcovi, a to v súvislosti s jeho objektívne preukázaným vadným plnením, ktoré na základe vykonaných znaleckých posudkov nielen že spĺňalo podmienky, pre ktoré žalobca voči žalovanému uplatnil nároky z väd tovaru, ako tzv. „bežné“, ale tieto vady ohrozovali priamo život a zdravie osôb, ktoré zdvíhacie rampy dodané žalovaným žalobcovi obsluhovali. Bol to teda žalovaný, ktorý robil prietahy v konaní trvajúcim už 21 rokov. Po takomto dlhom čase sa „chytá“ nezmyselných a neopodstatnených argumentov o tom, že žalobca mal tieto rampy viac ako 21 rokov ošetrovať a udržiavať na svoje náklady v pôvodnom stave. Žalovanému takéto prietahy v konaní len vyhovovali, pretože tento čas mohol využiť a aj využil na transformáciu podnikania, keďže zo svojej obchodnej spoločnosti urobil nemajetkovú spoločnosť, voči ktorej bude prípadná exekúcia absolútne nevymožiteľná. Žalovaný totiž podľa všeobecných dostupných informácií presunul svoje obchodné aktivity a pravdepodobne aj obchodný majetok na novú spoločnosť. Na základe vyššie uvedeného žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil a žalovaného zaviazal k náhrade 100 % - tných trov odvolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

6. Predmetom odvolacieho prieskumu je námietka odvolateľa, týkajúca sa nesprávneho právneho posúdenia veci rozhodnutím súdu o nároku štátu na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie nezohľadnil tú skutočnosť, že znalecký posudok, ktorý súd vykonal, neslúžil na preukázanie skutočností, ktoré v konečnom dôsledku mali byť podstatné a rozhodujúce pre meritórne rozhodnutie súdu. Ďalej namieta neprimeranú dĺžku súdneho konania a v tejto súvislosti namietol, že o náhrade trov štátu súd rozhoduje po viac ako 10 rokoch a vznáša námietku premlčania.

7. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 64Cb/37/1999-577 zo dňa 26.02.2015 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/16/2015-605 zo dňa 23.06.2016 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 8.643,70 EUR s prísl., pričom v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 23.09.2016.

8. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvej inštancie č. k. 64Cb/37/1999-641 zo dňa 22.05.2019 bola uložená povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.434,10 EUR v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25.07.2019. Žalobca sa žalobou zo dňa 12.05.1999 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 10.077,79 EUR s prísl. (predtým 303.603,60 Sk). Vychádzajúc z hore uvedených rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave vyplýva, že žalobca bol v celom rozsahu v konaní úspešný. Z rozhodnutí súdu prvej inštancie tiež vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. (predtým § 142 ods. 1 O. s. p.) podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na plný úspech žalobcu v konaní súd priznal nárok na náhradu trov konania tomuto v celom rozsahu, o výške rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na to, že o náhrade trov konania tak podľa Občianskeho súdneho poriadku (§ 151 ods. 1), ako i podľa aktuálne účinného Civilného sporového poriadku (§ 262 ods. 1), súd rozhodoval a rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V zmysle § 470 ods. 1 C. s. p. ak nie je ustanovené inak (čo pre prípad rozhodovania o náhrade trov konania nie je), platí Civilný sporový poriadok aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ak teda súd prvej inštancie rozhodoval o nároku na náhradu trov konania (vzniknutého za účinnosti O. s. p.) bol

povinný aj napriek skutočnosti, že Civilný sporový poriadok vypustil úpravu trov štátu (pričom nezohľadnil trovy vzniknuté v konaniach začatých pred jeho účinnosťou), aplikovať na danú situáciu základné princípy čl. 4 ods. 2 C. s. p. a rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania štátu, čo aj v danom prípade správne urobil.

10. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v konaní v celom rozsahu neúspešný a štátu vznikli trovy konania spojené s vykonávaním dôkazov, súd prvej inštancie rozhodol správne pokiaľ štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu tak, ako uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

11. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal premlčanie tohto nároku, odvolací súd vyhodnotil túto odvolaciu námietku žalovaného za irelevantnú, nakoľko uvedený nárok nepodlieha premlčaniu, keď o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd aj bez návrhu spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C. s. p.). Súd prvej inštancie o tomto nároku rozhodol dňa 28.08.2019.

12. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolacie dôvody žalovaného za nedôvodné s poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 C. s. p. potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v predmetnom odvolacom konaní bol žalobca, a preto žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).